

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/78/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200530
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013200530.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne E. H., nar. XX.XX.XXXX, U., zastúpená JUDr. Zuzanou Stavrovskou, advokátkou, Lamačská cesta 3, 841 04 Bratislava, proti žalovanému Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, 813 67 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2013/01966-SSVODPC zo dňa 16.01.2013 a rozhodnutie č. AA/2013/01976-SSVODPC zo dňa 16.01.2013, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/70/2013-59 zo dňa 10.06.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/70/2013-59 zo dňa 10. júna 2014 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .
Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. AA/2013/01966-SSVODPC zo dňa 16.01.2013 a rozhodnutie AA/2013/01976-SSVODPC zo dňa 16.01.2013 a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Podľa právneho názoru krajského súdu je žaloba žalobkyne dôvodná, pretože obe rozhodnutia žalovaného sú nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov alebo rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené, a preto obe rozhodnutia žalovaného zo dňa 16.01.2013 zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd má za to, že s prihliadnutím na ust. § 47 ods. 1 a ods. 3 správneho poriadku, rozhodnutie správneho orgánu konajúceho vo veciach preukazu fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom a parkovací preukaz musí okrem iného obsahovať aj odôvodnenie, v ktorom správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol. Riadne, logické a pre účastníka zrozumiteľné odôvodnenie sa pre neho stáva alebo argumentom presvedčujúcim ho o

zákonnosti vydaného správneho rozhodnutia, alebo zdrojom argumentov na spochybnenie tohto rozhodnutia.

Hoci sa v konaní vo veciach kompenzácie pripúšťa vykonanie lekárskej posudkovej činnosti prostredníctvom § 11 a § 15 č. 447/2008 Z.z. najmä za účelom a) hodnotenia a posudzovania zdravotného stavu, jeho zmien a porúch, ktoré podmieňujú zdravotné postihnutie fyzickej osoby, b) určovania miery funkčnej poruchy, c) posudzovania sociálnych dôsledkov v oblastiach kompenzácie, ktoré má fyzická osoba v dôsledku ťažkého zdravotného postihnutia s porovnaním s fyzickou osobou bez zdravotného postihnutia, alebo d) posudzovania jednotlivých druhov odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorej vykonanie v prípadoch, keď toto posúdenie vyžaduje osobitné odborné znalosti, však žalovaného neopravňuje ničím v právnom poriadku Slovenskej republiky, aby upustil, resp. vôbec nevykonával podrobnú analýzu zistených záverov vo svojom rozhodnutí s vyhodnotením, prečo neprihliadol k námietkam žalobkyne.

O trovách prvostupňový súd rozhodol tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol rozsudok krajského súdu zmeniť a rozhodnúť, tak že žalobu zamietla.

Na tvrdenie krajského súdu, že prvostupňové rozhodnutia odkazujú na lekársky posudok zo dňa 02.08.2012, kde boli lekárske závery urobené aj podľa doložených lekárskeho nálezov zo dňa 20.07.2012, ale tieto sa v administratívnom spise žalovaného ani u prvostupňového orgánu nenachádzajú, žalovaný uviedol, že z lekárskeho posudku zo dňa 02.08.2012 je zrejmé, že dňa 20.07.2012 boli predložené lekárske nálezy, a to ortopéd. amb. vyš. 11.01.-29.02.-13.03.2012 a prepúšťacia správa z hospitalizácie v NRC Kováčová 22.02.-22.03.2011, ktoré sú uvedené vo vyššie uvedenom posudku. Tada nie je ako je uvedené v rozsudku, že boli predložené lekárske nálezy zo dňa 20.07.2012, ale dňa 20.07.2012 boli predložené vyššie uvedené lekárske nálezy.

Na tvrdenie krajského súdu, že žalovaný odkázal na vyššie uvedený posudok a ešte aj na nový posudok zo dňa 07.01.2013 MUDr. F., ktorý však žalobkyni nebol pred rozhodnutím zo dňa 16.01.2013 doručený a nebola s ním ani oboznámená, žalovaný uviedol, že krajský súd v napadnutom rozsudku odkazuje na ustanovenie § 53 ods. 1, ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. pričom uvádza, že na konanie o parkovacom preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s výnimkou § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60 až 68 správneho poriadku, ak zákon č. 447/2008 Z.z. neustanovuje inak. Žalovaný odkazuje na § 33 ods. 2 správneho poriadku, podľa ktorého žalovaný nemal povinnosť pred vydaním rozhodnutí žalobkyni doručiť, ale ani oznámiť obsah lekárskeho posudku.

Na názor krajského súdu, že keď žalovaný vzal do úvahy lekársku správu zo dňa 07.01.2013 mal vyhodnotiť aj nález zo dňa 29.11.2012, žalovaný uviedol, že z lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013 z objektívneho nálezu je zrejmé, ktoré lekárske nálezy žalovaný posudzoval. Ide o lekársky nález ortopéda z 28.11.2012, lekársky nález neurológa z 29.11.2012 a prepúšťacej správy z Národného rehabilitačného centra Kováčová z 02.08.-12.09.2012. V bode II. Závery k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zákona č. 447/2008 Z.z. je odôvodnené z akých dôvodov posudkový lekár žalovaného neprihliadol na lekársky nález neurológa z 29.11.2012. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný v rámci odvolacieho konania nemohol vziať do úvahy lekársku správu zo dňa 07.01.2013, nakoľko takáto správa neexistuje, ale ide o lekársky posudok zo dňa 07.01.2013, ktorý bol žalovaným vypracovaný podľa zákona č. 447/2008 Z.z., a ktorý tvorí podklad napadnutých rozhodnutí.

Na tvrdenie prvostupňového súdu, že žalovaný v komplexnom posudku neprihliadol k námietkam žalobkyne, žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutia boli vydané v súlade s § 46 a § 47 správneho poriadku, pričom boli riadne odôvodnené.

Žalovaný nesúhlasil ani so zaplatením náhrady trov konania žalobkyni v sume 549,40 € a jej výšku považuje za nedôvodnú.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1

veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné priznať úspech.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 10.06.2014. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariaďovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.10.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p., v správnom súdnictve preskúmajú súde na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúma rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 247 ods. 1 O. s. p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 447/2008 Z.z.“) ťažké zdravotné postihnutie je zdravotné postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %.

Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z.z. fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti

a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,
b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo

c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

Podľa § 14 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na sprievodcu, ak je odkázaná na pomoc inej fyzickej osoby alebo na pomoc psa so špeciálnym výcvikom pri zabezpečovaní pohybu, orientácie a komunikácie so spoločenským prostredím. Za odkázanú na sprievodcu možno považovať fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím najskôr od dovŕšenia tretieho roku veku.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím príslušný orgán vyhotoví preukaz, ak z právoplatného rozhodnutia o peňažnom príspevku na kompenzáciu alebo z právoplatného rozhodnutia o preukaze vyplýva, že ide o fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom sa vyhotovuje fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ak je odkázaná na sprievodcu podľa § 14 ods. 10.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná podľa posudku na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom podľa § 14 ods. 6 alebo má praktickú slepotu alebo úplnú slepotu oboch očí, vyhotoví príslušný orgán parkovací preukaz na základe právoplatného rozhodnutia o parkovaní preukaze.

Podľa § 53 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. na konanie vo veciach kompenzácie, na konanie o preukaze a na konanie o parkovaní preukaze sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní s odchýlkami uvedenými v odseku 2, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. ustanovenia § 18 ods. 3, § 33 ods. 2, § 60, § 61 až 68 všeobecného predpisu o správnom konaní sa nevzťahujú na konanie vo veciach kompenzácie, na

konanie o preukaze a na konanie o parkovacom preukaze.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania odvolací súd skúmal aj napadnuté rozhodnutia žalovaného a prvostupňového správneho orgánu. V danej veci odvolací súd posudzoval najmä otázku, či sa žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán dostatočným spôsobom vysporiadali so zdravotným stavom žalobkyne.

Zo spisu krajského súdu, ako aj z pripojeného administratívneho spisu, je zrejmé, že prvostupňovým rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava č. BA/2012/59063/RPP-O/66/AST zo dňa 18.10.2012 bol odňatý žalobkyni parkovací preukaz, nakoľko podľa lekárskeho posudku č. BA/2012/37079 zo dňa 02.08.2012 s doplnením dňa 05.10.2012 sa zmenili skutočnosti na trvanie nároku na parkovací preukaz stanovené v § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z..

Rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa č. BA/2012/59063/R-O/65/AST zo dňa 18.10.2012 bol odňatý žalobkyni preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, nakoľko podľa lekárskeho posudku č. BA/2012/37079 zo dňa 02.08.2012 a dňa 05.10.2012 sa zmenili skutočnosti na trvanie nároku na preukaz stanovené v § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z.

Proti obom rozhodnutiam podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodoval žalovaný a rozhodnutím č. AA/2013/01976-SSVODPC zo dňa 16.01.2013 zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu č. BA/2012/59063/RPP-O/66/AST zo dňa 18.10.2012, ktorým bol žalobkyni odňatý parkovací preukaz a rozhodnutím č. AA/2013/01966-SSVODPC zo dňa 16.01.2013 zmenil výrokovú časť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. BA/2012/59063/R-O/65/AST zo dňa 18.10.2012 tak, že odníma žalobkyni preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom, nakoľko podľa lekárskeho posudku zo dňa 02.08.2012 a 05.10.2012 sa zmenili skutočnosti na trvanie nároku na preukaz stanovené v § 16 ods. 1 a 2 zákona č. 447/2008.

Obidve rozhodnutia žalovaného boli vydané na základe lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013, ktorý vychádzal zo lekárskeho nálezu predloženého v odvolacom konaní, a to z lekárskeho nálezu zo dňa 28.11.2012 ortopéda MUDr. T., lekárskeho nálezu zo dňa 29.11.2012 neurologičky MUDr. K. a z prepúšťacej správy z NRC Kováčová z hospitalizácie od 02.08.2012 do 12.09.2012. Po zhodnotení lekárskeho nálezu posudkový lekár uviedol, že ťažkosti, ktoré popisuje neurologička v náleze zo dňa 29.11.2012 (bolesti v krížoch a krčnej chrbtici s vyžarovaním do záhľavia a ľavej hornej končatiny) sú nové, t. č. sa ešte vyšetruje ich príčina, začala sa liečba. Stav nebol ustálený, a preto ho pri posudzovaní nemožno zohľadniť.

Podľa lekárskeho posudku je miera funkčnej poruchy žalobkyne 50 % podľa kapitoly XII.B.B2, bod: 18, písm. b), na základe ktorej posudkový lekár hodnotil postihnutie dolných končatín - stavy po vykonanej endoprotéze bedrového alebo kolenného kĺbu obojstranne alebo ochorenie s najvyšším percentuálnym ohodnotením. Posudkový lekár odvolacieho orgánu sa stotožnil so zaradením miery funkčnej poruchy určenej prvostupňovým správnym orgánom (lekársky posudok zo dňa 02.08.2012 s doplnením zo dňa 05.10.2012), nie však s výškou 60 %, nakoľko miera funkčnej poruchy je podľa zákona č. 447/2008 Z.z. v uvedenom zaradení stanovená 50 %.

Zo záverov lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013 vyplýva, že žalobkyňa sa lieči od roku 2007 na zápaly kĺbov, najmä oboch kolenných kĺbov, preto v roku 2011 absolvovala výmenu oboch kolenných kĺbov (pravý je v poriadku, avšak pretrvávajúca bolestivosť a opuch ľavého kolenného kĺbu i po operácii a následnej rehabilitácii). Výmennou oboch kolenných kĺbov a následnou rehabilitáciou došlo k zlepšeniu zdravotného stavu a k zlepšeniu mobility žalobkyne. Podľa prepúšťacej správy z NRC Kováčová zo dňa 12.09.2012 žalobkyňa chodí pomocou 2 francúzskych bariel, pretrvávajú napádanie a šetrenie ľavej dolnej končatiny, tempo chôdze je primerané, vytrvalosť bez obmedzenia, schody zvláda oboma smermi.

Pri posúdení odkázanosti žalobkyne na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom posudkový lekár uviedol, že žalobkyňa má síce obmedzenia v mobilite, ale nie takého rozsahu, aby nebola schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní prirodzenej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu hromadnej dopravy, nastúpiť do vozidiel hromadnej dopravy a udržať sa v ňom počas jazdy. Z vyššie uvedeného podľa posudkového lekára žalobkyňa nie je odkázaná na individuálnu dopravu osobným motorovým vozidlom.

Z dôvodu, že žalobkyňa sa pohybuje samostatne, s pomocou 2 francúzskych barlí, nemá obmedzenia v

orientácii ani komunikácii so spoločenským prostredím, nie je žalobkyňa odkázaná na sprievodcu. Žalobkyňa je ale fyzickou osobou s ťažkým zdravotným postihnutím. Ťažké zdravotné postihnutie je podľa § 2 ods. 3 zákona č. 447/2008 Z.z. postihnutie s mierou funkčnej poruchy najmenej 50 %. Z dôvodu, že žalobkyňa sa na základe lekárskeho posudku žalovaného považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ale nie je odkázaná na sprievodcu, zmenili sa skutočnosti rozhodujúce pre trvanie nároku na preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

Po preskúmaní veci Najvyšší súd SR konštatuje, že rozhodnutie krajského súdu je potrebné zmeniť a žalobu zamietnuť. Podľa názoru najvyššieho súdu pri vydaní napadnutých rozhodnutí nedošlo zo strany žalovaného k porušeniu zákonnosti.

Na rozdiel od krajského súdu je najvyšší súd toho názoru, že rozhodnutia žalovaného boli riadne odôvodnené a žalovaný postupoval v súlade s § 46 a § 47 správneho poriadku. Žalovaný vo svojich rozhodnutiach vychádzal z lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013, ktorého podkladom boli lekárske správy predložené žalobkyňou. Z predložených lekárskeho posudku a hlavne z prepúšťacej správy z NRC Kováčová je zrejmé, že u žalobkyne po výmenne oboch kolenných kĺbov operáciou a následnou rehabilitáciou došlo k zlepšeniu zdravotného stavu a k zlepšeniu mobility žalobkyne. Podľa prepúšťacej správy z NRC Kováčová žalobkyňa chodí pomocou 2 francúzskych barlí, pretrváva napádanie a šetrenie ľavej dolnej končatiny, tempo chôdze je primerané, vytrvalosť bez obmedzenia, schody zvláda oboma smermi. V sebaobslužných úkonoch je sebestačná.

Posudkový lekár odvolacieho orgánu sa stotožnil so zaradením miery funkčnej poruchy určenej prvostupňovým správnym orgánom (lekársky posudok zo dňa 02.08.2012 s doplnením zo dňa 05.10.2012), nie však s výškou 60 %, nakoľko miera funkčnej poruchy je podľa zákona č. 447/2008 Z.z. v uvedenom zaradení stanovená 50 % podľa kapitoly XII.B.B2, bod: 18, písm. b).

Podľa lekárskeho posudku je žalobkyňa fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím, ale nie je odkázaná na sprievodcu ani odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Žalobkyňa má síce obmedzenia v mobilite, ale nie takého rozsahu, aby nebola schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní prirodzenej dôstojnosti premiestniť sa k vozidlu hromadnej dopravy, nastúpiť do vozidiel hromadnej dopravy a udržať sa v ňom počas jazdy.

Z dôvodu, že žalobkyňa podľa lekárskeho posudku žalovaného nie je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí, nespĺňa podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. na vyhotovenie parkovacieho preukazu.

Na tvrdenie krajského súdu, že prvostupňové rozhodnutia odkazujú na lekárske posudky zo dňa 02.08.2012, kde boli lekárske závery urobené aj podľa doložených lekárskeho posudku a hlavne z prepúšťacej správy z NRC Kováčová je zrejmé, že u žalobkyne po výmenne oboch kolenných kĺbov operáciou a následnou rehabilitáciou došlo k zlepšeniu zdravotného stavu a k zlepšeniu mobility žalobkyne. Podľa prepúšťacej správy z NRC Kováčová žalobkyňa chodí pomocou 2 francúzskych barlí, pretrváva napádanie a šetrenie ľavej dolnej končatiny, tempo chôdze je primerané, vytrvalosť bez obmedzenia, schody zvláda oboma smermi. V sebaobslužných úkonoch je sebestačná.

Na tvrdenie krajského súdu, že žalobkyňa nebola pred rozhodnutím zo dňa 16.01.2013 doručená lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013 a nebola s ním ani oboznámená, najvyšší súd uvádza, že žalovaný nemal povinnosť pred vydaním rozhodnutí žalobkyňa doručiť, ale ani oznámiť obsah lekárskeho posudku, a to vzhľadom na § 53 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z..

Dôvod, prečo žalovaný pri rozhodnutí nezohľadnil lekárskeho posudku zo dňa 29.11.2012, vysvetlil posudkový lekár v lekárskom posudku zo dňa 07.01.2013 a rovnako aj žalovaný v napadnutých rozhodnutiach.

Odvolací súd na okraj poznamenáva, že krajský súd na strane 5. napadnutého rozsudku omylom posudzoval lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013 iba ako lekárskeho posudku zo dňa 07.01.2013.

Najvyšší súd SR má za preukázané, že žalovaný v prvostupňovom aj druhostupňovom rozhodnutí dostatočne svoje rozhodnutia odôvodnil a zo strany žalovaného nedošlo k porušeniu zákonnosti. O objektívnosti, odbornej úrovni a úplnosti záverov lekárskeho posudku odvolací súd nemal dôvod pochybovať.

Z dôvodu, že žalobkyňa sa na základe lekárskeho posudku žalovaného považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím, ale nie je odkázaná na sprievodcu, zmenili sa skutočnosti rozhodujúce

pre trvanie nároku na preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom.

Z dôvodu, že žalobkyňa nie je odkázaná ani na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom a nemá praktickú alebo úplnú slepotu oboch očí, žalobkyňa nespĺňa ani podmienky podľa § 17 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. na vyhotovenie parkovacieho preukazu.

Z vyššie uvedených záverov žalovaný nemal inú možnosť ako rozhodnúť tak, ako je uvedené v jeho napadnutých rozhodnutiach. Podľa názoru najvyššieho súdu sú rozhodnutia žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu vecne správne, a preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu zrušil a žalobu zamietol.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd SR podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O. s. p. v spojení s § 220 ods. 1 O. s. p. napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaná nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.